

Székely-Máté László

Megidézõ

Ében

Porrá foszló mámor.
Falon függő érem.
Irtózunk szagától.
Feketén-fehéren.
Eldobott kő csobban.
Vakon célzok rátok.
Létezés egy csókban.
Kírúgott barátok.
Szétmarcangolt préda.
Zápor hull a térre.
Évek maradéka.
Imát mondasz érte.
Szárnyas malomkerék.
Ellazuló lábak.
Soha nem lesz elég.
Puttók muzsikálnak.
Gyűrűt hordó holló.
Tejeskávé löttyen.
Kivirágzó kóró.
Mikor leszünk többen?

Kinek árt a halál?
Gyönyörű az ében.
Aki keres, talál
szerelme szemében.

Liget

Nyálka lapul ködös fákra
Légy a hajnal unokája
Fakó templom kakastornya
Sikolt, mintha húsból volna

Kutyák ülnek nyirkos téren
Ásításban nincs szemérem
Vedlő padok, kemény ágyak
Éhes nyestek motoszkálnak

Maradnék, de muszáj mennem
Parázs vagyok jégveremben
Időt nyerek kopott kártyán
Ki lopta el szivacspárnám

Égbolt maradt ócska házam
Két pulóver bőrkabátban
Vágott dohány, gyűrött képek
Nem hazudok, nem ígérek

Lejárt konzerv, újat bontok
Bújok, mint egy rossz vakondok
Verset vések kidőlt fákra
Légy a hajnal unokája

Januári látomás

Unott csöndek fagyott tónál.
Vágott kenyér, foszló bél.
Éhes disznó félve kószál.
Fonnyadt ösztön ösztökél.

Nyirkos zsebben lopott kendő.
Hóra csorgó zöld nedű.
Megtépázott bodzaerdő
igazsága egyszerű.

Hosszú sorban törött ágak.
Deres szélű barna sás.
Jégbölcsőben fekvve várlak,
januári látomás.

Késve jön egy vágyott szellem.
Húzza-vonja láncait.
Holtra dermedő szerelmem
sötétsége elvakít.

Télikabátjában Ámor
dideregve havat hány.
Zenét hall a csend zajából,
átkarol a bölcs Magány.

Titkok

Hiú vágyak mindenáron.
Homokvár, vagy új lakás.
Önkéntesből elég három.
Tervezetlen véradás.

Felboruló sánta székek.
Elrugdosott ágyelő.
Kiszáradó zöld beléndek,
feltúrt öreg temető.

Hol kallódnak csupasz csontok?
Mit rejtett a kriptamély?
Bolond voltál, vagy csak boldog?
Megtalált a tiszta éj.

Kék szobában gyenge lámpa.
Álmos árnyék írogat.
Csiszolatlan asztalára
emlék bűvöl titkokat.

Felejteni mindenáron.
Nagy kupacban áll a szó.
Becsukható vendégágyon
alszik három véradó.